

Trường Thiên Thống Thiết

Còn hơn ngày nữa thôi, Chúa hai ngàn hai mươi mốt tuổi!

Bưu Điện làm việc coi như ngày cuối, bận bịu với những gói thư "Qua Đêm".
Chắc chắn thư ai gửi đi cũng sẽ đến trước giờ thiêng liêng của Tình Yêu Quý!
Tôi cũng đã xong phần mình. Xong sớm hơn tính tới hôm nay, cả tháng.
Ở Mỹ, tôi có hồi âm.
Ở Việt Nam thì không.

Trời đất mênh mông. Lòng mình như mây tản!
Mây tản rồi tụ, mây họp rồi tan.
Tụ thành những nụ cười hoa đào sắp nở.
Tan thì như gió từ biển ấm thổi vào bờ, ai cũng hưởng được nhiều ít Xuân Phong!

Nhưng...tôi cũng nhớ lại bài Tứ Tuyệt của Thôi Hộ:

Khứ niên kim nhật thử môn trung,
Nhân diện đào hoa tương ánh hồng.
Nhân diện bất tri hà xứ khứ?
Đào hoa y cựu tiếu Đông Phong!

Tôi biết bài thơ trên có bài Hậu. Hai người trong bài thơ đó trùng phùng hạnh phúc.

Tôi biết Quê Hương tôi thì không...Bốn Bảy Năm rồi, Chủ tịch Hồ Chí Minh là một tác giả kiệt xuất, Ngài nói như Trời nói: "Không Có Gì!". Giống y chang Đức Phật từ bi từng nhắc đi nhắc lại: "Sắc Tức Thị Không, Không Tức Thị Sắc!".

Và nào có khác gì đâu Thiên Chúa nói với Adam tại vườn Địa Đàng: "Ta thấy ngươi buồn, ta tạo cho ngươi người bạn nữ Eva này từ một cái xương sườn của ngươi, thêm đất có nước và ta phả hơi thở của ta vào. Hai nhà ngươi phải tiên học lễ hậu học văn để có hạnh phúc bền vững. Nếu hai ngươi không thương yêu nhau, cầm cây gậy quậy lung tung thì...Con Người Là Cát Bụi Sẽ Trở Về Với Cát Bụi!".

Thiên Chúa thương yêu tác phẩm của mình mà cũng nghiêm khắc với nhân vật hình thành tác phẩm.

Con người là Tuyệt Tác Phẩm của Đấng Hóa Công! "Con cáo có hang, con chim có tổ, con người không có chỗ gối đầu!"

Ngài cũng cho con duy nhất của Ngài giáng thế để nó nhắc nhở con người: "Chúa xuống thế gian làm Con Người để Con Người làm Thiên Chúa!". Còn hơn một ngày nữa, thế gian này đèn sáng trưng: Thiên Chúa Jesus Christ giáng trần! Jingle Bell! Jingle Bell!

Chúa Jesus nói rõ ràng: "Ta là Đường Đi, Ta Là Sự Sống, Ta Là Sự Công Bằng, Ta Là Sự Thật, hãy tin theo Ta cùng ta đi đến gặp Cha ta trên trời!". Trên đại lộ Temple của Thành Phố Los Angeles, tôi đi nhiều lần, từ đầu đến cuối, không thấy có Nhà Thờ nào...nhưng Nhà Thờ Đức Mẹ Maria thì ở đường Hill, tường rào bên phía trái rất hoành tráng nằm trên lề đường Temple. Nhà Thờ này mới được xây chừng hai mươi năm nay, Hồng Y Phạm Minh Mẫn có tới đây làm phép Thánh. Nhiều chỗ ngã ba trên Temple Boulevard có treo tấm bảng đề câu trên bằng chữ Anh.

Long lanh trên bàn tay tôi bây giờ là giọt nước mắt! Giọt nước mắt này rớt từ hôm tôi đứng trong khuôn viên Chùa Đức Viên ở San Jose bật chột nhìn lên mặt sau của tấm bảng cổng thấy bốn chữ Hồi Đầu Thị Ngạn, quặn lòng tôi nổi đau, liền ngay lúc đó tôi nhớ Dương Thu Hương có tác phẩm nhan đề là Bên Bờ Ảo Vọng! Tôi gọi Trời ơi và để cho nước mắt chảy tha...hồ Xuân Hương Đà Lạt luôn! Con thành khẩn xin lỗi Bác Hồ Chí Minh Vị Cha Già của Dân Tộc Việt Nam, cái tên nước do Tàu đặt từ năm 1804 và Bác khẳng định trong ngày 2 tháng 9 năm Một Ngàn Chín Trăm Bốn Mươi Lăm là Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa Độc Lập Tự Do Ấm No Hạnh Phúc, dài lê thê nhưng may mắn là Bác nói trong nhiều lần trong đời Bác, trong đời dân: "Không Có Gì!". Thật nhé Bác, Không Có Gì...là buồn, Bác nhé! Câu của Bác gọn lỏn mà chân thành, thế gian hiếm có vậy thay!

*

Còn hơn ngàn nữa, jingle bell, jingle bell...

Trần Văn Lệ